

RECORD A L'ESPAI "EL CAMPANAR"

Carme Bonet

Isidor Cònsul, en la festa de Sant Magí de l'any passat, en fou un silenciós espectador darrera les parets de la casa familiar de la plaça Major, enmig d'un recolliment que el devia omplir de records i vivències. Un gran escriptor que escollí Cervera com a ciutat de descans, de reflexió i de gaudi i que escollí molt especialment la festa de Sant Magí com a referent per fer poble, barri i tradició. Implicat de cor i de fets en aquest esdeveniment, trobarem a faltar els seus atractius i ben documentats escrits, preparats especialment pels Quaderns de Sant Magí.

L'any passat, a principis d'agost s'in-
augurà, al carrer Combat l'espai "el Campanar". Un dels objectius era la voluntat clara d'oferir una programació que posés en relleu i donés suport als esdeveniments culturals i de tradició de Cervera. Així com també recolzar i recordar en l'apartat "Fem poble" a "La nostra gent", o sigui a les persones o institucions que per un motiu o altre formen part d'aquest entorn. L'Isidor n'és una d'elles.

Ell ens deixà el dia 27 d'agost donant-nos com a herència les seves paraules. Ja ben entrada la tardor, el 27 de novembre, se li va fer un acte de record i d'homenatge

a la sala Tibau d'"el Campanar". Amb la presència de la seva dona, la Romi, i d'altres familiars, Albert Turull impartí la magnífica conferència que amb el títol: "*Isidor Cònsul, un home de lletres*" repassà la seva trajectòria professional, amb algunes pinzellades de caire intimista, sobre la seva vessant de crític literari, editor i escriptor.

L'obra d'un pintor és un quadre, la d'un arquitecte una construcció, la d'un escultor una composició... L'Isidor ha pintat, ha construït i ha esculpit les seves obres d'art jugant, treballant, arrencant, muntant frases, paràgrafs i capítols. Amb les lletres transformades en paraules que, aplegades, són l'ànima dels magnífics llibres que ha publicat i que al llegir-los i rellegir-los hom descobreix amb escreix una gran varietat d'expressions artístiques. Pinzellades en una variada gamma de tons, acabats acurats o textures sorprenents com les que es poden trobar en un quadre que sedueix. O bé s'hi veu un traç, una distribució dels espais, una captació de la llum com en un bon projecte d'un arquitecte. O tal volta s'hi endevina una corba, un disseny, un perfil de qui fa d'escultor amb un material tan abstracte

i d'infinites combinacions com són les lletres de l'abecedari.

Una espurna de la seva obra, descansa damunt la pedra, escrita en un paper de pergamí, a la sala Tibau. Són les paraules d'un escriptor que estimà Cervera. El fragment que vaig escollir del llibre "*Cinc estacions, un dietari*" és el que porta el nom d'"*Aquelarre*" i queda justificat el perquè d'aquesta tria en un escrit que l'acompanya. Tot plegat un petit homenatge al seu record, junt amb el nostre agraïment per haver-nos deixat l'herència dels seus llibres que restaran per sempre amb nosaltres.

AQUELARRE

Recordo amb enyorança la barreja d'exercici crític i festiu dels primers Aquelarrs. El paraigua innocent d'un teatre de titelles servia per escarnir els bunyols de la política municipal, mentre la festa transitava amunt i avall d'un Carreró que aviat va deixar de ser brut i desendreçat per adquirir una certa categoria de vida nova i fins i tot convertir-se en un pol d'atracció turística. Aquells primers Aquelarrs també serviren per obrir els cellers de les cases que donaven al Carreró i que brigades de joves volentosos s'havien afanyat a netejar. Un s'havia reconverit en indret del tarot i un altre feia de breu teatre de titelles amb programa de sessió contínua; més enllanet hi havia el primer bar i al costat una parada d'entrepans; uns metres més avall servien coca i xocolata; i un altre bar; i una taverna... i anar fent. En la sòlida raconada d'un dels primers xamfrans, recordo haver-hi fregit, el primer any, amb fognonet de càmping, alguns centenars d'arengades fresques. Fou l'entrepà de

moda d'aquell 26 d'agost, just amb el punt de salabror que calia per començar a seguir; amb tota la nit per endavant i fins que no plegués l'últim, tots els cellers que hi havia a tocar.

*Isidor Cònsul
Cinc Estacions
Un dietari*

Justificació del perquè de la tria d'aquest escrit d'Isidor Cònsul per imprimir i exposar en aquestes parets de pedra de la sala Tibau.

El text escollit és del llibre "*Cinc estacions, un dietari*", editat l'any 1998. Porta com a títol *Aquelarre* i està datat a l'estiu de 1996.

El text, té remarcades dues paraules. Quan es parla del tarot, tots els que vam viure nits llargues en aquell Carreró de les Bruixes, ens ve de seguida a la memòria la figura alta i esvelta del Cesc Garcia Cardona que era el que sempre tirava les cartes. Ho va fer, fins i tot, en el darrer Aquelarre que va assistir, poc abans de la seva mort. Tenim doncs dos joves ben a prop l'un de l'altre ja que el carrer no és llarg. L'un en un celler repartint il·lusions i l'altre repartint arengades. Ben plens de vida, l'un elaborava menjars per l'ànima i l'altre pel cos.

Tots dos, dissortadament, ens han deixat molt abans del que tocava i ara en aquest espai la distància que separa les seves petjades és encara més petita que al Carreró. El perfil de Cervera que hi ha re-tallat a la porta de vidre de l'entrada d'"el Campanar" és del Cesc. L'escrit que s'ha imprès en aquest pergamí és de l'Isidor.

El temps els ha tornar a aplegar en

un espai de pedra generosa i de cellers que ens porten el record d'altres cellers, oberts i endreçats, per acollir menjades d'entrepans, de coca i xocolata en aquells llunyans primers Aquellarres, com aquí, ara, en les acaballes del 2009.

Acabo donant les gràcies a l'Albert Turull a qui ara lliuraré, com s'ha fet amb tots els que han presidit un acte aquí, un

dibuix original del Ton Granell amb la Tibau, que és la campana que dóna el nom a questa sala i que és on es quedarà l'escrit de l'Isidor. L'home i l'escriptor que tan bon record ha deixat entre nosaltres i que de ben segur li agradarien aquests espais que porten els noms de les campanes de Cervera que, citant paraules escrites per ell "*són d'un èmfasi únic arreu de Catalunya*".